

pierdute înainte. Și am crezut că pajiștile înfloriseră numai pentru mine și mai ales că lumina ce se pitrocește în țărână, toamnă de toamnă, își are izvorul în inima mea.

N-am râvnit decât pentru o anume oprire. Și m-am oprit adesea, înșelându-mă zâmbetele și mai ales cântecele ce nu erau pentru mine.

Sunt un învins în dragoste, sunt un învins...dar voi renaște din mine însumi cât un munte.

Înțelegeți-mă, mi-e frică mai ales de cuvinte, catifelat de înșelătoare, prietene adevărate sau dureros și de neiertat trădătoare.”

Petre Dinulică, fiu al satului Costești, vol. "Iubirea mea dintâi", 2000

Lămuriri cu privire la dezlegările la pește

Mulți dintre creștini se întreabă de ce sunt atâtea dezlegări la pește în perioade de post, așa cum este în Postul Nașterii Domnului (14 nov. - 24 dec) și cum a fost de curând în Postul Sfințitor Apostoli (8-28 iunie), sau la hramurile bisericilor când acestea cad în zilele de post. Răspunsul îl găsim simbolic în însăși viața și activitatea Mântuitorului Hristos și îl argumentăm astfel:

- Cei care aveau să-l devină Mântuitorului ucenici și apostoli, mai întâi s-au ocupat cu pescuitul - activitate care le asigura existența. Așa i-a găsit Mântuitorul și i-a chemat la apostolat (Matei IV, 18-23). Simțind forța chemării "Veniți după mine și vă voi face pescari de oameni", aceștia, "îndată lăsând mrejele, au mers după Dânsul". Sf. Evanghelist Luca vine cu mai multe amănunte și arată că această determinare

imediată a pescarilor a venit din impresia pe care le-a făcut-o Mântuitorul dintru început: după o noapte de încercări zadarnice ei nu prinseseră nimic, dar El le-a poruncit să arunce mrejele și într-un mod minunat și impresionant, au prins atâtea pește că nu mai puteau să scoată mrejele din apă... (Luca V, 1-11);

- Dacă nu cumva au mai fost și altele (trecură cu vederea de evangheliști), se mai întâmplă o astfel de minune și după Învierea din morți, descrisă de Sf. Apostol și Evanghelist Ioan la cap. XXI, versetele 1-13);

- Este semnificativă și minunea cu înmulțirea pâinilor și peștilor, minune descrisă în Evanghelia din Duminica a 8-a după Rusalii (Matei XIV, 14-22), anul acesta fiind așezată liturgic cu câteva zile în urmă, adică în data de 26 iulie.

Desfășurându-și activitatea Sa, învățând și vindecând pe cei bolnavi, Mântuitorul impresiona lumea peste tot pe unde trecea. Așa s-a întâmplat și într-una din zilele la care face referire Sf. Ev. Matei, când oamenii, impresionați de minunile săvârșite prin vindecarea celor bolnavi și captivați de tot ceea ce învăța Mântuitorul, au uitat de oboseala zilei, de foame de sete, etc. și s-a făcut seară. Drept urmare au venit ucenicii la El și l-au zis: "Locul este pustiu și vremea iată a trecut; deci dă drumul mulțimilor ca să se ducă în sate, să-și cumpere mâncare". Cu blândețe, Mântuitorul le spune: "N-au trebuință să se ducă; dați-le voi să mănânce". Răspund apostolii: "N-avem nici pentru noi să mâncăm. Este însă aici un tânăr care are 5 pâini și 2 pești; dar ce înseamnă acestea pentru atâtea

mulțime?" A poruncit Mântuitorul ca pâinile și peștii să fie aduse în fața Lui, iar mulțimile să se așeze în liniște pe iarba. A binecuvântat pâinile și peștele, a început să împartă apostolilor, iar aceștia la rândul lor au împărțit mulțimilor, până când s-a săturat toată lumea "și-au mai rămas 12 coșuri pline de fărâmituri".

Din cele de mai sus, observăm că mâncarea de bază în vremea Mântuitorului era pâinea și peștele; dar nu privite ca mâncare de îmbuibare, ci ca o ofrandă, ca un dar oferit din partea Lui pentru potolirea foamei celor mulți. Și acest dar îl face Mântuitorul nemijlocit către Apostoli și aceștia la rândul lor către mulțimile de oameni (Matei XIV, 19; Ioan XXI, 13).

Să considerăm așadar dezlegarea la pește pe perioada posturilor ca o ofertă din partea Bisericii pentru slăbiciunea firii omenești; Biserica, în înțelesul de instituție divino-umană și cea care, prin succesiune apostolică, continuă activitatea și misiunea încredințată Apostolilor.

Am dorit ca prin cele expuse mai sus, să motivez așezarea liturgică și canonică a zilelor cu dezlegare la pește în zile și perioade de post, și totodată să întăresc pe cei mai slabi, sau habotnici, care pur și simplu spun: "nu pot să postesc", considerând că postul nu este ceva necesar și supune la înfometare. Aceștia, fie nu cunosc valoarea postului, fie nu s-au cercetat pe sine suficient de bine, încât să înțeleagă că postul este necesar, iar Biserica este cea care creează condițiile pentru ca postul să fie posibil. (continuare în nr. următor)

Preot – Ion Marin

MESAGERUL DE COSTEȘTI-NR. 11

Publicație lunară a Primăriei Costești – iulie

Informații de la Primăria Costești:

-Drum pietruit pe Zăton

Pe 3 iulie a avut loc o slujbă de sfințire a clădirii Primăriei Costești. Au fost prezenți: Dumitru Cornoiu – prefectul județului Vâlcea, Constantin Rădulescu – deputat, Toma Marius Peștereanu – primarul comunei, preoții: Ion Marin, Filip Marin, Ion Mladin, Victor Ovidiu Mureșan, membri ai comunității locale.

Toma Marius Peștereanu – Primar

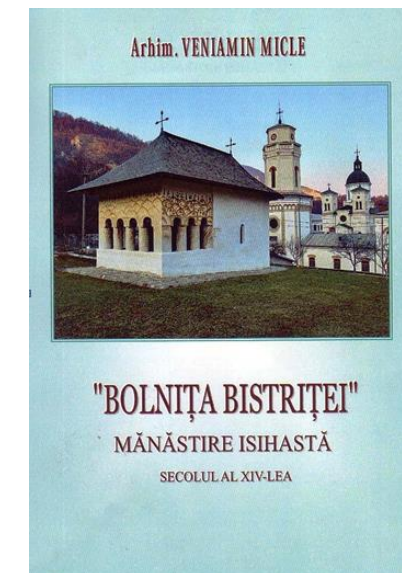
"Costești, capitală a Olteniei de sub Munte"

Întâlnirile dintre Petre Cichirdan

și Arhimandritul Veniamin Micle nu au fost întâmplătoare. Ele au

netezit calea spre o întâlnire de suflet care a avut loc, pe 14 iulie 2015, în Secția de Artă "Gh.D.Anghel" din Costești. Una dintre pasiunile domniilor lor este scrisul și astfel, începând cu ora 14.00, am fost martorii unei duble lansări de carte.

„Având în vedere aceste realități istorice și tehnice, ani de-a rândul m-a preocupat problema originii acestui monument istoric și religios, încercând să-i descifrez tainele. Printre altele, m-a frapat și stilul arhitectonic al monumentului, care nu se încadrează în cel al epocii respective, când au fost construite biserica Mănăstirii Curtea de Argeș (1517) și cea a Bolniței de la Cozia (1542). Deși marele ban Barbu era

recunoscut pentru smerenia sa creștinească, totuși avea conștiința demnității sale, și nu s-ar fi abătut de la stilul elevat introdus în arta religioasă din Țara Românească prin construirea unei biserici stil casă țărănească". (Arhim. Veniamin Micle: „Cuvânt înainte” din „Bolnița Bistriței-Mănăstire isihastă-sec. al XIV-lea”, Sfânta Mănăstire Bistrița, Eparhia Râmnicului, 2012)

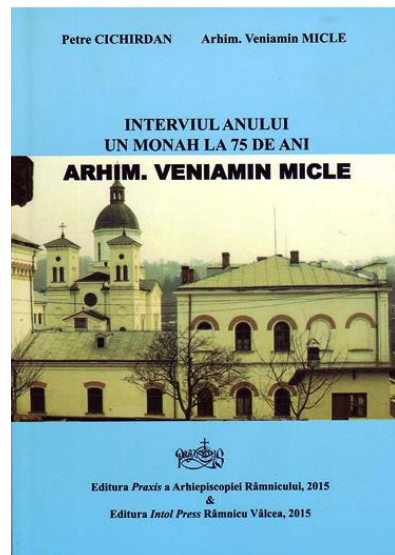
„Este important de știut, pentru toată lumea, că, la Costești se află una dintre cele mai importante colecții de artă, cu lucrări de Gheorghe Anghel, dar și cu lucrări semnate de alții, cum sunt pictorii Marin Gherasim și Horia Bernea, dar și alții.

Ne-a impresionat întreg Centrul

(Continuare din pag.1)

Cultural, biblioteca, plus, în amenajare, o sală „Atelier” în care am discutat, pentru viitor, să se organizeze o Bială a artiștilor independenți (amânată mereu din lipsa unei locații) din Vâlcea, dar și din alte regiuni. Gheorghe Anghel este reprezentat printr-o serie de lucrări în bronz, de dimensiuni medii. Este o colecție unicat, știindu-se „suferința” ilustrului sculptor de a-și distruge marea parte a modelelor din ipsos, înainte de a le turna, dintr-o prea nemiloasă și exigentă stare de a-și judeca propriile lucrări.” (...)

(Petre Cichirdan – Interferența artelor critice.Arta Plastică)

Cuvântul de deschidere i-a aparținut domnului Marius Toma Peștereanu - primarul comunei, nu înainte ca toți cei prezenți, să primească binecuvântarea preotului Nicolae Moga reprezentant al

Arhiepiscopiei Râmnicului și al Î.P.S. Varsanufie – Arhiepiscopul Râmnicului.

Prezentarea celor două cărți a fost făcută de Prof.Dr. Florin Epure - Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniu Național Vâlcea, Pr. Nicolae Moga, Pr. Nicolae State-Burluși, Mihai Sporiș și Dumitru Bondoc. Cu modestia binecunoscută, cu mult umor și pricepere autorii au încheiat discuțiile purtate în cadrul acestui eveniment.

Prof.dr. Florin Epure a invitat publicul participant la dialog. Despre arhimandritul Veniamin Micle și harul său a vorbit doamna Veronica Jidoveanu, profesor pensionar.

„Chiar dacă are 70 de ani trecuți, la dânsul în chilie, pe masa de lucru „odihnește” (sau mai bine spus „transpiră”) un laptop, iar într-o altă încăpere părintele și-a cum-părat un copiator modern și o mașinărie de legat cărți, o adevărată „tiparniță” cum îi place să-i spună camerei unde, de unul singur, tipărește cărțile scrise chiar de dânsul. Dialogul cu părintele Veniamin Micle s-a purtat astfel mereu în jurul cărții” .(Mădălin Iacob, Radio România Actualități – 2010)

Mihaela Silvia Măgureanu, Biblioteca Publică ”G-ral Nicolae Ciobanu”

Zeci de costeșteni, la Redbull Romaniacs

”După cum era de așteptat,

sosirea riderilor de prin toate colțurile lumii taman pe plaiurile lor montane și pline de sălbăticie i-a scos pe mulți

costeșteni la aer. În frunte cu edilul șef Toma Peștereanu, câteva zeci de localnici s-au așezat cuminți în poienile de la Zânoga și i-au încurajat pe dependenții extremi de adrenalină care au trecut în trei valuri prin fața lor. Preferata lor a fost spaniola Sandra Gomez, concurentă la clasa Bronze, care făcuse senzație în prima zi a competiției pornite din centrul Sibiului pe o ploaie care i-a descurajat pe mai toți participanții. Chiar dacă le-a fost mai mult decât imposibil s-o deosebească pe iberică de restul concurenților din cauza vitezei cu care aceștia treceau pe lângă săteni și a echipamentului de concurs, asta nu i-a împiedicat pe costeșteni să-i încurajeze pe mai toți cu îndemnul universal: „Hai, Sandra! Hai că poți!” Pentru statistică, trebuie adăugat că, la Clasa Gold, britanicul Graham Jarvis a obținut cei mai buni timpi ai zilei, la Silver, locul fruntaș i-a revenit neozelandezului Kevin Archer iar la Bronze, favorita localnicilor,

Sandra Gomez s-a clasat pe un onorabil loc opt.”

Sursa – Marius Ciutacu, Curierul de Vâlcea

Poveste din Căline...

Nu cu mulți ani în urmă dealul acesta din Căline era mai mult gol... O familie tânără, oameni harnici de bună seamă au făcut aici un mic paradis. Elena (Hermina îi spunem noi) și Gheorghe (Gigi) Băluțoiu muncesc pentru a mări și întreține acest loc. Hermina a crescut într-un alt vârf de deal, un vârf unde părinții ei (familia Crăciun) au demonstrat încă o dată că omul sfințește locul. Nu au așteptat ajutorul nimănu. Dacă ajungeți la ei puteți găsi nu numai legume dar și dulcețuri (vă recomand dulceața de ardei iute), gemuri, compoturi, murături, sucuri și vin. Toate acestea făcute de mâinile Herminei care frământă pâinea și ale lui Gigi care lucrează lemnul... I-am vizitat într-o zi de duminică. Roșii de toate soiurile au făcut cu ochiul prietenilor bibliotecii. Gazda le-a oferit să guste din tot ce și-au dorit. Cred că nu vor

uita curând gustul ardeiului iute.

Copiii au pus întrebări și au aflat că florile puse lângă roșii le ocrotesc de dăunători, că busuiocul le dă o aromă aparte.

Foto - biblioteca

Marea lor uimire a fost când au văzut pepenii galbeni și verzi. Nu le venea să creadă că pepenii pot crește și la noi. Hermina le-a arătat minunile din grădina ei apoi, ca o gazdă bună, le-a oferit suc de căpșuni din producția de anul acesta. Gigi, soțul ei le-a arătat copiilor instalația de apă. Un izvor pentru care s-a săpat pînă la adâncimea de 12 m este principala lor sursă de apă. Deși crescuți la țară, unde fiecare are o mică grădină de

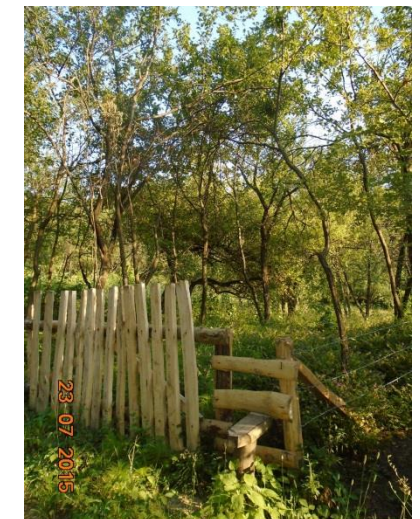
flori sau legume, copiii au fost impresionați deoarece au văzut pentru prima dată frunza de lubeniță, rozmarinul sau feniculul, acestea din urmă ierburi aromate care au ajuns în zona noastră de munte mult mai târziu.

Drumețiile noastre făcute în cadrul Proiectului ”Pe urmele istoriei locale” continuă.

Mihaela Silvia Măgureanu – bibliotecar

Pe 28 iunie un fiu al satului, un fiu pe care fiecare dintre noi îl cunoaște, un poet ale cărui versuri merg la sufletul oricărui costeștean a împlinit 65 de ani.

Mulți ani buni, Petre Dinulică!

”Argument

Am plecat în lume cu grija pentru ceea ce ar fi trebuit să fie și cu neliniștea pentru zilele de

